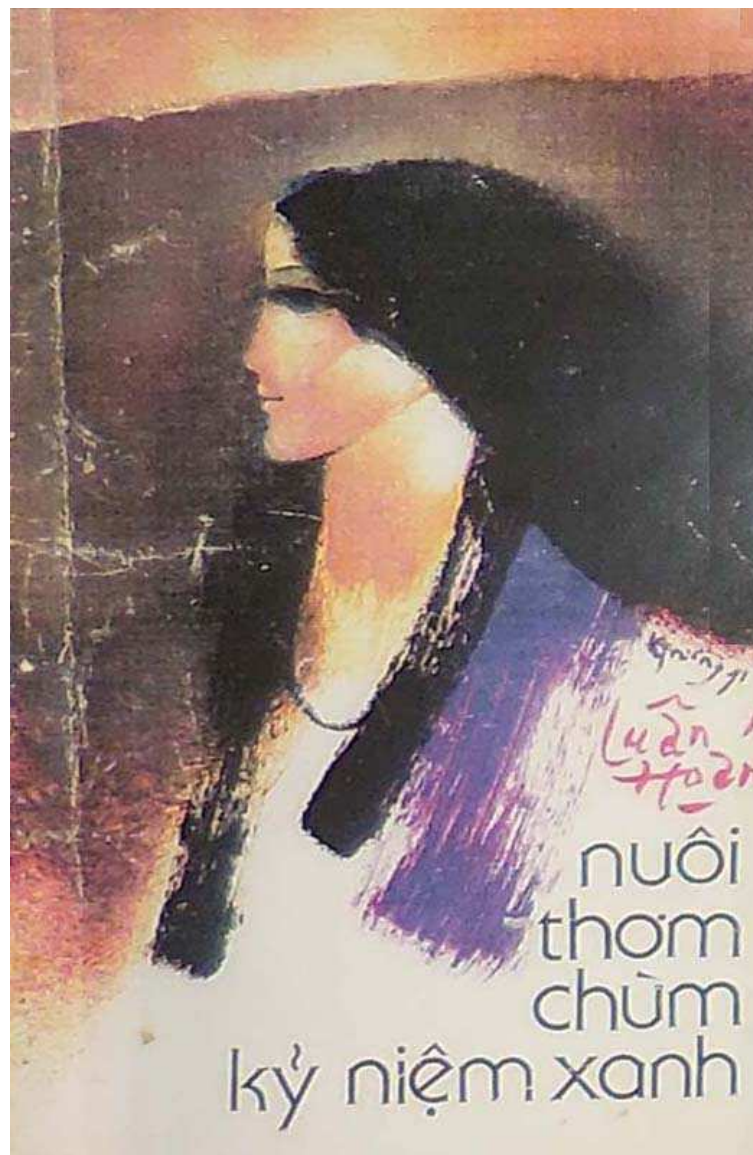

LUÂN HOÁN

**NUÔI THƠM
CHÙM KỶ NIỆM XANH**

thơ

NUÔI THƠM CHÙM KỶ NIỆM XANH

thơ Luân Hoán

tranh bìa Khánh Trường

phụ bản

Thái Tuấn, Đinh Cường, Khánh Trường

bìa sau:

phác họa Luân Hoán

từ nhạc sĩ Trịnh Công Sơn

đánh máy

Trần Thị Lý

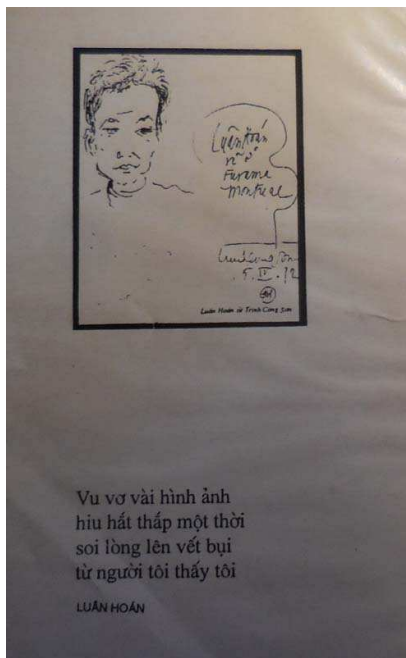
xét trang, thực hiện ấn bản:

Vũ Ngọc Hiến

nhà xuất bản

THƠ

1993

CŨNG GẦN NHƯ BA HOA

Luân Hoán

Với khuyết điểm nhứt nhát và thiếu lịch thiệp trong giao tế, tôi đã để vụt đi nhiều cơ hội làm quen với các anh chị trong nhiều lãnh vực sinh hoạt của cuộc sống. Gia tài bè bạn của tôi do đó đã không được giàu có cho lắm.

Ở vào những thập niên 60, 70 tôi mê dại làm thơ vớ vẩn, làm báo lãng nhăng ở một vài tỉnh lẻ; in ấn trình làng được ít cuốn thơ mỏng mảnh. Kết quả hình như tôi được có tên rất khiêm nhường, trong đội ngũ sinh hoạt Văn học Nghệ thuật miền Nam. Điều này phần lớn cũng nhờ vào sự khuyến khích, giúp đỡ của bạn bè. Xin chân thành cảm ơn.

Tình bạn đóng một vai quan trọng trong đời sống cá nhân tôi. Hiểu vậy, nhưng tôi vẫn tiếp tục vụng về, lười biếng. Thời gian lưu trú rong chơi ở thủ đô Sài Gòn của tôi không phải hẹp lắm. Và số giờ dành cho các chuyến "thăm dân cho biết sự tình" ở các địa danh Ngã Ba Chuông Chó, Chợ Bà Chiêu Nguyễn Thiện Thuật vv... không phải đã chiếm hết thời gian thư thả của tôi. Nhưng tôi không dám nghĩ đến việc ghé thăm các tòa soạn của những tạp chí, đã có ưu ái đăng tải, giới thiệu thơ tôi như Mai, Bách Khoa, Văn.. (ngoại trừ Văn Học của anh Phan Kim Thịnh, người bạn đã có dịp ra Đà Nẵng ghé thăm tôi). Các anh Trần Phong Giao, Lê Ngô Châu... tôi chỉ gặp nét chữ của họ qua thư gửi.

Hồi đó tôi làm thơ ào ào, gửi đăng vung vãi ở hầu hết các báo nguyệt san, nguyệt san, tuần báo dưới nhiều bút hiệu khác nhau, kể cả việc giả danh con gái như Châu Thị Ngọc Lê, Đoàn Thị Bích Hà, Lê Thị Quyên Châu... Không có tờ nào trả nhuận bút cho thơ, ngoại trừ tạp chí Bách Khoa. (sau này, tại hải ngoại, chỉ có tạp chí Sóng của anh Nguyễn Tăng Chương giúp tôi có lại niềm vui này).

Dù vướng vào khuyết điểm nêu trên, may mắn số bạn bè của tôi qua từng chặng đời cũng khá đông vui. Tôi có một trí nhớ khá tồi ở các lãnh vực Khoa học, Sử Địa. Nhưng may mắn có trí nhớ trội hơn trung bình ở lãnh vực tình cảm. Người bạn đầu đời của tôi là cậu bé lên ba, cũng như tôi; ngày đó ở sát nhà nhau, cùng mê trò vọc cát quanh khuôn viên nhà.

Trong đời tôi, ngoài cái thú làm thơ, dĩ nhiên không kể những cái thú làm căn bản, bình thường khác, tôi còn có cái sung sướng khi được sống lại, nhớ ra những kỷ niệm đã có với bè bạn. Gần hai năm nay sau cái quyết định sai lầm tự dung xin nghỉ việc lao động chân tay, đã tự đẩy mình vào phòng giam dưỡng lão tại gia khi mới chớm 51. Tôi quả thật không biết làm gì cho hết giờ. Cái bệnh chỉ đọc sách báo phớt phớt cứ trên đà tăng theo tỷ lệ thuận với cái bệnh lười biếng cố hữu. " Dài lưng tốn vải ăn no lại nằm". Tôi không dài lưng bao nhiêu, áo quần thường đơn giản. Ăn chỉ tích cực khi có người phục vụ. Nằm càng rất ít, gần như chưa biết ngủ ngày bao giờ. Với tính sợ cô đơn lẫn sợ ma, nên nếu qua đêm ở nhà bè bạn, tôi thường chỉ có những giấc lơ mơ. Bù vào những hờ hững này, tôi thích nhớ bao đồng, nhớ lung tung, nhớ linh tinh. Nhớ sông chưa đủ. Tôi

vẽ ra những đối tượng gặp qua. Dĩ nhiên không phải thuần túy nét chân dung, mà là những hồng hào kỷ niệm. Bản vẽ không bằng sơn cọ, chỉ là chữ viết gắng có vận điệu. Tập Nuôi Thơm Chùm Kỷ Niệm Xanh thành hình. Để ngắn gọn, tôi chỉ lược ra những nét tiêu biểu, có mùi vị. Đối tượng được nhắc đến sẽ có thể nhớ ra. Điều kiện căn bản này có lẽ một phần nào hại đến thi vị của thơ. Ngoài ra với diện tích hạn hẹp của 4 câu lục bát hẳn khó gói hết những chân tình cho bè bạn một thời.

Cũng xin thưa, những tâm dung hiện diện trong cuốn thơ mỏng này chưa thể đầy đủ và có ít sai sót về kỹ thuật, mong được người đọc khoan dung.

Luân Hoán

Montréal, ngày 21 tháng 11 năm 1993.

tái bút: lợi dụng cái trớn viết về bè bạn, tôi tham lam viết thêm một số đoạn thật riêng tư về đại gia đình tôi. Hy vọng được thông cảm.

BẠN VÀNG

phụ bản Thái Tuấn

1. A.

đâu còn nhớ nổi tên mày
gọi đại một tiếng "A" đầy nhớ nhung
vết răng trên bụng đóng khung
bạn đâu đời đã thất tung cỡi nào ?

2. Ái Cầm

có về thăm xóm Cây Me
lượm giùm tôi những tiếng ve đầu mùa
đi quanh hồ cạn xóm Chùa
gợi lời tôi viếng con rùa trăm năm

3. Bích Xuân

gởi cho năm đóa hồng gai
thách tôi tìm cánh Xuân dài cát xanh
phong lưu hào sảng bầm sanh
nên phong luôn "ngủ ái khanh" một lần

4. Bắc Phong

lấy lòng bạn vót nhọn thơ
bắn cho rụng những xác xơ đau buồn
chuốt tình tôi vá vết thương
phải chăng toàn chuyện hoang đường vu vơ ?

5. Bùi Bảo Trúc

lần đầu gặp mặt thành linh
bắt cóc anh chụp chung hình , dựa hơi
chợt thẹn, flash nháy rồi
lỡ phôi hai nhánh môi cười ý riêng

6. Bùi Giáng

buồn chân đặt đít bên trời
anh đâu có biết tôi ngồi kê bên
đang rình từng ngón tay tiên
chờ xem hoàng thượng nhập thiền khai thơ

7. Cao Thoại Châu

cùng trong thể tích bài thơ
hai ông đại gái phát phơ trách đời
mười mấy năm lạc cuộc chơi
lưng thơ vẫn cõng tình người trông thơ ?

8. Châu Văn Tùng

mấy mươi năm ăn chực mày
cà phê, thuốc lá, thịt cây, rượu, hoa...
quốc nạn đành lạc bạn già
lấy ai ăn chực xót xa của mày ?

9. Chu Tân

ghé Tổng Y viện Duy Tân
thăm Chân Tu bỏ một chân trên rừng
một năm sau tau hành quân
không ngờ trời bắt anh hùng như mi

10. Chu Vương Miện

tuần nào bạn cũng gửi thư
dặn dò, an ủi làm tui mủi lòng
mừng thăm trong cõi lưu vong
vẫn còn đôi đứa hết lòng với nhau

11. Cung Tích Biền

ghé thăm kiosque sơn mài
tán dốc tán láo một vài giờ chơi
bạn xem một quẻ để đời:
" đi đâu mà cũng là người Việt Nam "

12. Chí Hòa & Hương Bình

Huế còn mấy mợ như o
Huế còn mấy cậu mê ðò mê trắng

tôi nằm nghe điệu châu văn
câu, o gởi tặng, mần răng nhớ đò

13. Dương Kiên

gõ đầu trẻ ở Na Uy
đâu vui bằng bữa cụng ly bên này
khi mô buồn, tấp qua đây
ngồi quanh bàn rượu đắng cay chia đều

14. Dương Quốc Chính

mỗi ngày súc miệng mấy chai ?
còn "cày" còn uống chết ai mà buồn
biết *toi* thành thật dễ thương
nên *moi* lui tới sương sương nhậu chùa

15. Doãn Dân

theo quân tái chiếm cỏ thành
ghé thăm tôi cạnh bờ xanh sông Hàn
lòng tôi đâu nở cư tang
thương anh hồn rải nắng tàn đời cao

16. Duy Lam

anh ngồi ngậm *pipe* gật gù
khoanh tay tôi đứng lừ đừ ngó quanh
vai trung tá bậc đàn anh
ngó cậu thiếu úy gãy cành nghĩ chi ?

17. Đinh Cường

phóng tay vẽ nụ má đào
vẽ nhâm thẳng bạn tầm phào thở ra
tôi nhờ vậy được lân la
vào thăm từng ngón tài hoa chân tình

18. Đỗ Quý Toàn

anh tọa thiền dưới gốc phong
bỏ quên thơ trốn chạy rong trong rừng
tôi thăm làng, vấp gót chân
Chân Văn thi sĩ trên lưng đá hồng

19. Đoàn Minh Hải

rủ ai Cùng Khổ nữa không
báo đê cồ bạn như gông với xiềng
ngắm bạn, ta hạ cơn ghiền
trở về trái chiếu trước hiên đánh cờ

20. Đặng Văn Hải

kết bè đảng từ lớp ba
đánh bi, đá bóng, độ gà, lang thang
đã nhiều bạn muốn đầu hàng
lòng anh thòng cánh tay vàng đỡ lên

21. Đặng Văn Ngoạn

thực hư toàn những tin đồn
sao ta vẫn cứ bồn chồn bất an
mấy chục năm sau ngõ ngàng
từ Mỹ bạn gọi nhắc toàn chuyện xưa

22. Đặng Thị Quế Phượng

thơ thơm từ nhánh lan rừng

thơ lây qua cỗi nhớ nhung tình cờ
rót lòng ra vẽ lên thơ
đóa lan rừng nở bất ngờ ngát hương

23. Đặng Tiến

gởi lời thăm nắng thăm mưa
nhờ xin bè bạn năm xưa tấm hình
anh mang qua đủ chân tình
đọc thơ thấy nước mắt mình gặp nhau.

24. Đynh Hoàng Sa

sinh thời tôi, bạn chơi thân
mấy trang sử lật, rẽ phân đôi dòng
tôi hơn bạn cái lưu vong
bạn hơn cái mộ giữa lòng quê hương

25. Đynh Trầm Ca

đưa ta di trú xứ người
bạn đàn bạn hát bạn cười vu vơ
lâu ngày nghe được giọt thơ
ngỡ đang thấy bạn phát phơ phiêu bồng

phụ bản Đinh Cường

26. Hà Nguyên Thạch

sát vai ngồi dưới hiên người
cành cây khuya vọng tiếng cười vô danh
tàn quân thuốc lá nằm quanh
vỏ trứng vịt lộn sắp thành hư vô

27. Hà Huyền Chi

đang nằm viện, xuống tinh thần
anh đề nghị đổi thơ cùng lấy thơ
bệnh thuyên giảm thật bất ngờ
chắc nhờ công lực trong tờ thư anh

28. Hà Thúc Sinh

nhờ anh trách nhẹ mấy câu
trong lòng cảm thấy nguôi đau rất nhiều
xưa ta cầm điếu làm liều
chừ ta tỉnh táo làm điều đứt dây

29. Hạ Quốc Huy

bám trụ cà phê Quỳnh Châu
anh chàng thi sĩ chơi mả đai đen

nginh nhau nhiều bận đâm quen
thơ văn công chuyện gió trăng đề huề

30. Hoàng Anh

gạo bài dưới ngọn đèn đường
mày ngáp tao ngáp trọ xương có ngày
bầy bộ cờ tướng, loay hoay
chiếu qua chiếu lại mặt mày tỉnh khô

31. Hoàng Chiêu Nhân

dạo xem vườn làng Cây Phong
nắng chiều theo gót ghé hôn lá rừng
dòng mây xanh lót sau lưng
cùng anh đứng lại thở cùng lá hoa

32. Hoàng Lộc

nhận thư kêu cứu đã lâu
giờng thêm mấy tiếng trước sau lặng lờ
bất lực đành phải làm thơ
thay lòng tạ lỗi thờ ơ với mày

33. Hoàng Phúc

theo anh vào dẫm rừng thu
sấm se cầm lá phong hư huyền vàng
giữa trưa tôi đứng mơ màng
Chân Sinh đưa máy chụp chàng nhà quê

34. Hoàng Quy

hăm chín tháng ba bảy lăm
chia tay nhau tại ngã Năm dặn rằng:
thằng nào còn sống nhớ ăn
thêm tô mỳ Quảng cho thằng chết đi

35. Hoàng Thị Bích Ni

nằm trong phòng khách bạn vàng
vô tình thấy họ tên nàng làm thơ
hóa ra nàng là trai tơ
lâu nay bạn phỉnh tôi mơ tưởng hoài

36. Hoàng Trọng Bân

bố căng trắng nửa cuộc đời
chân dung tôi, bạn vẽ, bôi dài dài

tôi đi, bạn cứ ở hoài
sân quần vợt vẫn trở tài với hoa ?

37. Hoàng Xuân Sơn

trong phong thổ trắng thơ người
hơi buồn nở trắng chỗ ngồi quạnh hiu
lòng ta đâu chỉ bấy nhiêu
hâm thơ thể rượu cùng liều như nhau

38. Hồ Công Tâm

đang thiu thiu ngủ, anh *phone*
tin trời tin đất dập dồn một hơi
In man qua chuyện báo, đời
sá chi *Bell* sẽ gửi lời cảm ơn

39. Hồ Đình Nghiêm

từ đêm Nguyệt Thực khai hoa
tiếp theo Tờ Mộng Rách Ra máu người
hình như đệ có hơi lười
không rủ huynh ngắm núi đồi tịnh tu

40. Hồ Minh

chở tôi vào viện Duy Tân
ông công tố viên bản thân thở ra
oái oăm, tôi còn tà tà
bất khuất anh đã làm ma lao tù

41. Hồ Văn Minh

mỗi người một số mạng riêng ?
chẳng may anh ở dưới quyền của tôi
tưởng rằng thêm một đêm thôi
ngờ đâu đêm đó đi đời của anh

42. Hồ Minh Dũng

bật tin hiền đệ quá lâu
nghe đồn đệ bạc tóc râu cả rồi
nhỏ ra vài sợi gởi trời
ta thường ngồi ngắm mây trôi đây mà.

43. Hồ Thành Đức

ghé nhà hiền hữu năm kia
lai rai chim mía uống bia nói đùa
nắng mưa trần trở bao mùa
thời gian quả thật chịu thua chân tình

44. Hồ Trường An

chim xanh từ Cổ Nguyệt Đường
rủ rê tạ hạ bất thường như xưa
lâu nay chay tịnh bốn mùa
nhờ ông mai nhắc, thơ vừa trở xanh

45. Huỳnh Hường

dẫu không chung lớp chung trường
đi về lả lướt cùng đường nên quen
thế nhưng thiên hạ ngỡ rằng:
muốn làm em rể tôi chen thân vào

46. Huỳnh Bá Dũng

bạn về trời tết mậu thân
ngay khi gõ cửa thất thần gọi ta
ta rời phòng trọ đêm qua
để bạn lãnh đạm làm ma trước thềm

47. Huy Giang

nhớ thời bạn chưa ra bung
thơ tình túi áo túi quần thơm tho
có hôm mặt mũi buồn xo
nhớ Hường bạn kiếm tôi trò chuyện chơi

48. Huy Tường

mày lật đật xuống xích lô
lớ quờ tay nạng " mới vô đó à
chiêu hay mai ghé quán *moi* "
gật đầu, nhưng biết là tao dối mày

49. Khánh Trường

vẽ tôi bằng ngọn cọ nào
vẽ tôi từ lúc thơ vào với tay ?
tôi nhìn tôi thấy đâu đây
sắc màu trên bố dầm đầy đoản thi

50. Khắc Minh

xe thô dừng giữa sân trưa

nhói vai, rơi nạng, mày đưa tay quàng
cắn môi sao lệ cứ tràn
ta chưa tử trận bạn vàng khóc ai ?

51. Kiệt Tấn

anh bốn chai, tôi hai chai
tôi say, anh tỉnh, cả hai cùng buồn
ngó nhau lặng lẽ cười sưng
chúng ta mà chẳng ai thương, phí đời

52. Lam Hồ

đôi đời gác bút làm vườn
rau tươi, khoai sắn... giấu phùng biểu tôi
thực vật có trộn lệ người
tôi nhai vấp hột ngậm ngùi khụng ngang

53. Lâm Quang Phước

gặp nhau tuần trước mày khoe
chuyến này chắc chắn xuống ghe an toàn
cà phê Lộng Ngọc dời sang
Cali ? không phải - suối vàng thương thay !

54. Lê Cai

bạn bè gọi giỡn "cai dù !"
thật ra mày đúng cai tu lâu ngày
chỉ mê động thủ chân tay
từng làm tao hụt làm thầy công an

55. Lê Nhật Thăng

bạn chúc sinh nhật bất ngờ
giật mình, tôi đứng thần thờ soi gương
mặ mày xếp ly trăm đường
cái duyên dính với mùi hương sống còn ?

56. Lê Ngô Châu

tôi hơn anh một chữ C
thua anh dấu mũ nằm kề chữ O
nhìn ảnh anh mới gợi cho
thấy trong mắt thiếu tự do chạnh lòng

57. Lê Tấn Lộc

anh mời ghé thăm gia trang
lượng mình yếu rượu nhẹ nhàng cáo lui
thật tình, tôi rất ham vui
sợ say bắt tử rung đùi phun thơ

58. Lê Tường

ôm bình tro cốt mẹ tôi
nhờ anh cải táng sườn đồi lá xanh
tám năm anh nhổ cỏ tranh
tám năm không dám gởi anh chữ nào

59. Lê Thoại

ôm nhau nằm ngủ dưới hầm
đêm nào anh cũng đái dầm ướt tôi
buồn biết anh chọt về trời
về làng chưa kịp thăm tôi lần nào

60. Lê Văn Nghĩa

dùng cả chiến xa rước ta
lội quanh phố lụt để mà tìm bia
bạn về gọi cửa giữa khuya
đâu dè sau đó đành chia ngàn trùng

61. Lê Vĩnh Thọ

bài thơ mày phúng điệu tao
lâu lâu đọc lại nao nao xót lòng
lệ già dành dùm bao năm
dám đâu phung phí nhưng không giữ đành

62. Lê Quang Xuân

ông rủ tôi đi chụp hình
tưởng rằng sẽ có ảnh mình treo chơi
cả ngày lợi mỗi chân vui
chán thấy ông bám hoa tươi cỏ hồng

63. Lưu Nguyễn

cùng chung bệnh nghiện làm thơ
đồng mang cố tật vu đo đường
nhưng tôi khó được dễ thương
bằng ông vui vẻ nhậu luôn bốn mùa

64. Lưu Trọng Hồ

đóng đô ở Ottawa
suốt ngày bạn chỉ nhồm ra thụt vào
tôi qua thăm bạn hôm nào
lây ông được sĩ thụt vào nhồm ra

65. Lý Khánh Hồng

chăm in Ngơ Ngác Cõi Người

trở thành da thịt bên đời lưu vong
chưa gặp nhau qua một lần
thư qua tin lại đôi lần quen thân

66. Mai Bá Trác

cái thời trung học đã xa
gặp lại ở xứ người ta bạn mời
ghé ăn bún Huế chuyện chơi
lộn chiều xe buýt tới nơi hết phần

67. Mai Thảo

vác thân vừa tới xứ người
anh chào mừng một đôi lời, khỏe ra
cõi Vãn anh vẫn tà tà
kính anh một chén rượu hoa vô hình

68. Mai Xuân Châu

tay mày không có hoa tay
thôi mày chùi súng đánh giày giùm tao
tuần sau bò lạc nào vào
tao hứa chia bớt mày xào khô chơi

69. Mạc Mai Nhân

theo mây vào quán mọc tồn
ngồi nhìn mây chén thịt ngon quá chừng
mây mmòi dụ tao đứng đứng
vào đây chỉ ngắm cô Mừng mà thôi

70. Minh Quân

uống một vài ly cảm hơi
gió khuya lạnh quạng xe bơi bông bênh
chị lo sợ ngồi kê bên
thúc cùi chỗ hỏi - bộ quên đường về ?

71. Ngô Phước Hạnh

đồn chung về rọ ngân hàng
xem nữ đồng nghiệp như nàng thơ tôi
em chỉ thường cho nụ cười
nụ hôn có sẵn trên môi ồm ờ...

72. Ngu Yên

bạn ghé thăm Montréal
luôn tiện ngó thử tôi lành cỡ mô
dọa mang lên đài rao:
"luân hoán đã chết bởi cô tóc vàng"

73. Nguyễn Nghĩa

năm xưa bạn ghé thăm nhà
không coca cũng không trà thắm môi
bạn về tôi đứng nhìn tôi
thấy cùn trơ một gốc đời hào hoa

74. Nguyễn Sa

có lần mình thấy mặt nhau
cả hai đã xuống tóc râu đang hoàng
anh ngồi uể oải mơ màng
tôi ngồi hờ hững nhìn sang mỉm cười

75. Nguyễn Âu

bạn là người thứ ba
xử lý thường vụ cho tôi thăm nhà
tại sao theo gót bóng ma
cho thân chiến sĩ hóa ra đất vàng ?

76. Nguyễn Đông Giang

ngoài sân pháo đón giao thừa
trong buồng thi sĩ cù cửa khai vắn
cùng chung loại máu ba lăm
tao mày chí lớn trăm phần giống nhau

77. Nguyễn Đông Ngạc

giống như một cặp bài trùng
dong chơi giữa cõi mịt mù lung lay
sống vui nhờ giữ được lòng
mê xem ca hát bướm ong nòi tình

78. Nguyễn Đức Bạt Ngàn

nghe bạn kể chuyện tiểu lâm
tôi cười trả bữa, lâu không được cười
nhà thơ bạt mạng xứ người
hồn nhiên hay cố đùa vui qua ngày ?

79. Nguyễn Hải Bình

đến nhà anh ngồi làm thinh
không ăn không nói như rình ngắm ai
ông cựu tổng trưởng bánh trai
chừ cũng thơ thân u hoài hải phong

80. Nguyễn Hữu Chung

vẽ anh đầy đủ một thời
ở trong hạ viện chỗ ngồi rất riêng
chừ cũng đi cày liên miên

khác tôi ở chỗ ít phiền tay chân

81. Nguyễn Hữu Nhật

dù bạn không mấy công bằng
lòng tôi cũng ngọp ánh trăng thu vàng
vì thơ, bạn cảm ơn nàng
còn tôi tác giả lơ ngang, rất tài !

82. Nguyễn Khắc Ngữ

theo chân anh xuống cầu thang
không say anh ới vầy bàn chân tôi
đưa tay đỡ vội anh ngồi
sách anh cho rớt nằm phơi thân tình

83. Nguyễn Mạnh Trinh

anh nhắc đến đèo Bình Đê
hồn ray rức mộng lén về quê hương
đâu ngờ hạt lệ chặn đường
giăng mê buồn trận thơ luôn không qua

84. Nguyễn Minh Đức

đôi khi tâm trí bất thường
muốn nhờ anh chẩn bệnh buồn chán cho
đôi khi vui vẻ giả đò
nhìn anh bác sĩ tôi mò đoán anh

85. Nguyễn Nam

rủi may hay số phận người
thay tôi mùi bữa nghìn thu biệt đời
rút súng bắn chiếc lá rơi
nhói lòng nhìn nắng vẫn phơi phơi vàng

86. Nguyễn Nho Như

"Hơi Thở Miền Nhiệt Đới" buồn
buồn lây thiên hạ bụi đường cỏ cây
chưa thân nhau được mấy ngày
vóc thơ thay đất lấp thân bạn hiền

87. Nguyễn Nho Sa Mạc

đạp xe tìm mấy tuần liền
Nguyễn Thị Liên Phượng hiện nguyên ra chàng
mấy năm thân thiết bạn vàng

một đêm không bước chung đàng lạc nhau

88. Nguyễn Ngọc Lang

bao nhiêu lần áp ống nghe
tìm không ra cái bệnh se sắt buồn
thuốc nào uống chóng đi luôn
cho chi mấy cái toa thương mến này ?

89. Nguyễn Dũng Tiến

Mời Em Lên Ngựa ra đời
nghe chim cu gáy bên trời lưu vong
tìm nhau cu ngựa phiêu bồng
Lính Đánh Thuê chăm vườn hồng đợi thơ

90. Nguyễn Phú Dũng

rủ nhau lội ruộng băng đồng
theo giọng đội mũ gió lồng ngọn tre
em còn phục kích sau hè ?
ta nằm nghe kỷ niệm đê từng đêm

91. Nguyễn Sông Ba

hữu duyên liền với vô duyên
trước sau chưa diện kiến hiền đệ ta
đề cầm xem bàn tay hoa
Rượu Hồng Đã Rót thiết tha thế nào

92. Nguyễn Tăng Chương

nghe anh gợi ý bất ngờ
mười đồng cho một bài thơ, đăm buồn
buồn vài giây thấy thương
cái tâm chân thật bình thường của anh

93. Nguyễn Tấn Hồng

hôm nọ đái vắt bên chùa
giữa rừng hoang vắng gió chưa quở gì
ông bác sĩ thấy thật kỳ
may ông cũng chỉ mỉm chi... “Ồ là !”

94. Nguyễn Tấn Hưng

đầu năm nhận ảnh bạn hiền
săm soi ngắm nụ cười duyên trong hình
càng nhìn càng thấy lung linh
nụ cười sáng khoái ngày mình gặp nhau

95. Nguyễn Thanh Ngân

vết kinh thủy lợi Quế Sơn
nửa chừng thềm rượu ba lợn bỏ về
tôi thành một gã u mê
chịu sào đứng mũi, chửi thề lung tung

96. Nguyễn Văn An

giờ tùy quyền mần gốc râu
chợt nghe mày xuống sáu câu thật mùi
“quân trường gắng đồ mồ hôi
chiến trường giữ máu nuôi đời bình an”

97. Nguyễn Văn Ba

anh khen tôi nhà thơ lành
hắn nhờ lòng rách ra thành ca dao
chưa kịp tặng anh bài nào
anh đi làm kiếp ngôi sao trên trời

98. Nguyễn Văn Đài

mày theo vấn kế liên miên
tưởng tao là một chuyên viên thất tình
dẫu rằng kinh nghiệm cùng mình

tương tư chỉ để một mình hưởng thôi

99. Nguyễn Văn Phần

cái nắm tay chặt và nồng
vừa gặp như đã hiểu lòng dạ nhau
máu nhà binh ấm đồng màu
tôi anh còn nặng cái đau tan hàng

100. Nguyễn Văn Pháp

không bắt ấn, chẳng vẽ bùa
không hưởng xôi chuỗi không chùa không am
chỉ chuyên quỷ tích, đạo hàm
mang danh thầy Pháp cảm rằm quanh năm

101. Nguyễn Văn Sâm

lần đầu phó hội phương xa
gặp anh đầu hót ba hoa một hồi
mừng nhau đồng bệnh chịu chơi
múa may ngọn bút mong đời đẹp hơn

102. Nguyễn Văn Tám

đồ quân giữa ngọn núi Tròn
bỗng dưng thâm nhớ mùi son phổ phường
thằng đệ tử thật dễ thương
xuống núi em sẽ chọn hương đái thầy

103. Nguyễn Văn Xuân

hồ đồ "đi" cái phân ưu
hóa ra tin vịt, chúng tôi ngỡ ngàng
nhưng lòng thơ thới hân hoan
mừng thầy chưa chịu đầu hàng cuộc chơi

104. Nguyễn Văn Xuân

nghe tin tôi ngã ngựa rồi
bạn tìm đến viếng thân mời chơi chung
ông chủ tịch tôi ngật ngừng
giữ tổng thư ký cụt chun phé tàn

105. Nghiêu Đề

bạn ngồi thở khói ruby
buồn tay thấm nước miếng kỳ đất chơi

ta chìa ra mớ thơ đời
ép bạn trang điểm để đời lấy danh

106. Phạm Bá Vui

tan giờ học đá bóng tròn
áo sơ mớ quần làm gôn bay vèo
tôi về trần trụi mốc meo
anh theo xin nhẹ tay hèo má tôi

107. Phạm Duy

theo Phạm Thế Mỹ thăm anh
nhìn anh nằm hát lạnh tanh mặt mày
lần đầu có khác sau này
chờ anh qua phố nửa ngày khá vui

108. Phạm Nhuận

cho tôi mấy viên thuốc gì
bạn, Thơ tùm tùm mắt mi đồng tình
tôi tin vào bản lĩnh mình
không uống cỏ lá rung rinh bình thường

109. Phạm Ngọc Niên

dách, thùng, cù lũ... cũng thua
cái khe cửa hở gió đưa Tam Kỳ
chẳng hay bạn sùng đạo chi ?
bốn mùa tâm nguyện chân qui trước hoa

110. Phạm Thế Mỹ

chan lòng lên phím dương cầm
anh say sưa hát như đồng bóng lên
quên tôi đang đứng kê bên
sững chừng nghe nhịp trái tim trở mình

111. Phạm Thăng

tôi, anh ngồi kế bên nhau
chụp chơi vài tấm giữ màu thời gian
anh tròn trịa, tôi ốm nhom
nhưng tâm hồn chắc làng nhàng như nhau

112. Phạm Trung Việt

rót trà đãi khách văn chương
anh khoe Non Nước... giữa vườn trăng thom
tay nâng sách ngõ nâng lòng
tình anh từng chữ từng dòng nở hoa

113. Phạm Đình Cường

đãi bia đãi rượu thường rồi
đãi ta một bữa thịt đời ngoại lai
vượt mấy trăm dặm đường dài
quần quanh chưa bóc lá bài vừa tay

114. Phạm Văn Lương

tìm tôi bảy bận năm lần
đánh cho tham những bại thân vong hồn
lý tưởng bỗng mất đất chôn
nát theo da thịt thắm đòan tập trung

115. Phan Du

nhà trên cát biển gió vây
ngồi, tôi hết ngó trời mây, ngó người

ngoài đôi mắt sáng nụ cười
nhìn chung bỗng sợ ngày tôi về già

116. Phan Duy Nhân

viết thơ lên cánh cửa nhà
viết thơ lên mặt đường qua trước nhà
thơ người cùng thơ hồn ra
thơ nào cũng ẩn bóng ma đời thường

117. Phan Minh Khóa

tắt tia hy vọng cuối cùng
thằng què thằng cụt lưng khùng dắt nhau
hoang mang biết trốn vào đâu
chui vào Thánh Thất ôm đầu ngóng tin

118. Phan Ni Tấn

gởi cho ta xin lọ tương
gởi cho ta cái dễ thương của người
gởi luôn cái mệt cái lười
ta nhìn ra nốt nhạc vui trong thơ

119. Phan Kim Thịnh

trước khi xuất cảnh định cư
mộc tồ anh đã tôi như khách mời
kỵ thậ ngồi nhai rau tươi
hương hoa cỏ đại giúp tôi nhớ nhà

120. Phan Quảng

theo mầy học bán phụ tùng
chặt sên dĩa líp cuối cùng cũng quen
sống cùng ma phải bon chen
chỉ vì một cái miếng ăn sinh tồn

121. Phan Nhự Thức

Quảng Ngãi Nghĩa Thục còn không
dắt lòng ta dạo vòng vòng thăm chơi
lim dim thấy mắt mầy cười
ôm tao giải thích với người với hoa

122. Phan Thị Trọng Tuyền

vâng, tôi đoán trật đường rầy
trả thơ xin tạ lỗi này được không

Một Trang Đời vạm tâm lòng
cảm ơn những nụ hoa hồng bên trong

123. Phan Trước Viên

gặp nhau vội vã giữa trưa
bạn hình như đã nói chưa hết lòng
nặng tình yêu núi yêu sông
lên rừng phơi xác tôi phân vân buồn

124. Phó Ngọc Văn

hết vé tàu hụt chuyến thăm
tình cờ đến được lại không đủ giờ
cũng may còn tấm lòng thơ
trải ra gửi bạn làng thơ lốt lòng

125. Phùng Minh

vượt biên đi tìm tự do
thành tài nấu phở bán cho mọi người
qua phone nghe giọng mày cười
đượm hương dấm ớt với mùi ngò chanh

126. Phùng Kim Chú

bật vô âm tín đã lâu
ngửa tay viết đại ít câu gọi hồn
nếu bạn chết mà chưa chôn
hồi âm cho tớ để còn trông thư

127. Song Thao

nhà văn cùng vợ ghé thăm
cái "ông Đà Năng" ngậm cầm năm nào
uống coca nói tầm phào
thơ văn nổi nhịp tân giao xứ người

128. Tạ Cần

ngậm còi gần giáp mười năm
vẫn thổi những trận lót sân mở màn
mỗi tuần ưu ái gửi sang
vé mời hạng nhất đàng hoàng biểu tôi

129. Thành Tôn

bạn đi Thuyết giáo cõi nào
Thấp Tình mời những ai vào với thơ

ngồi nhìn bạn, nghĩ vẫn vợ
sợ len đan áo phải tơ trong lòng ?

130. Thái Can

ngồi cho thi sĩ nghe tim
thấy mắt bác sĩ lim dim, giật mình
biết đâu trong phút vô tình
bệnh nhận bị bác sĩ tìm ra thơ

131. Thái Tú Hạp

đắp trắng nằm giữa sân chùa
gác chân nhau đọc thơ vừa ngát xanh
gà mừng ngày đã hát quanh
trở mình lệch vạc sương vanh dáng nằm

132. Thái Tuấn

tiền anh chị vương trận mưa
cũng may kịp vẫy tay đưa vôi vàng
trở về tôi mộng miên man
ngắm tranh anh tặng bâng hoàng chuyện xưa

133. Thi Vũ

chắc anh rất đôi buồn lòng
đem thơ ra giỡn, tôi không nên người
đời đâu thềm vịn vai tôi
ngoài tôi lạng quạng đứng rồi tập đi

134. Thụy Khanh

mưa, ngồi không, lục ảnh xem
cười con đế ốm đứng bên cạnh đào
lòng hoa lúc đó ra sao
đâu biết đêm đó tôi mơ những gì

135. Trang Châu

nhìn anh ăn uống tự nhiên
vung tay chân nói huyền thuyên, tôi thềm
giá mình của biết hồn nhiên
trái tim vắt chần có thêm nhiều người

136. Trần Sa

ăn xong báo cháo bạn mời
nghiêng vai trả lời chõng, băng đi
cái vẩy tay khéo thâm thì
thơ không chịu viết giữ chi trong lòng

137. Trần Cảnh Nhà

giận đội bóng Huế thua đau
phóng xe vượt núi đèo nhau về liền
mũ bay, thắng gấp xe nghiêng
ta vào bệnh viện nằm liền bảy hôm

138. Trần Hoài Thư

kéo quân qua phá bạn hiền
xa lộ "ma rốc" đêm nghiêng ngã cười
đời vui nhờ cảm biết vui
cảm ơn trời đất nuôi người thành tâm

139. Trần Dzak Lũ

đều ta xuống thăm Bình Dương
mồ hôi rớt xuống dọc đường trở hoa
gắng gỏi cho ít câu ca
mày vừa hái giữa xót xa đôi đời

140. Trần Hữu Chí

phục mày chải chuốt bánh bao
đi ra soi nắng đi vào soi gương
cờ thay sắc, tâm bình thường
gặp tao vẫn mách mấy đường tán em

141. Trần Hữu Lân

nằm im nghe mày tụng bài
ít ra tao cũng thuộc vài ba chương
tao đổ đầu, mày đổ thường
cả hai vào học một trường công xa

142. Trần Hữu Toàn

cắt cờ giải phóng miền nam
anh bày tôi dán vôi vàng trước hiên

nhờ bùa, quỉ tặc để yên
đêm nằm cứ sợ nguy quyền lộ ra

143. Trần Huyền Ân

bạn nhờ Thuyền Giấy chở qua
cho tôi những ngọn khói trà thiên thanh
tôi tìm thấy trang Tuổi Xanh
ngày xưa tôi bạn vẽ tranh bằng lời

144. Trần Mộng Tú

gởi tặng tôi tập thơ đầu
tôi tìm gặp được cây cầu thi ca
cảm ơn chữ nghĩa nở hoa
cho tôi nương bước thăm nhà Việt Nam

145. Trần Phong Giao

vô duyên chưa được gặp anh
làm sao có kỷ niệm hành hạ tôi
"tình thân" anh gói trong thư
thuở xa xưa vẫn hình như thở hoài

146. Trần Văn Khê

đưa anh đi ngắm xứ người
con bô câu ngâm tiếng cười bay ngang
quay nhìn gặp anh mơ màng
tiếng đàn bầu ngã tay quàng vai tôi

147. Trịnh Công Sơn

xương vai cụng với vai xương
đứng phoir mặt giữa lòng đường tuyết bay
chia đều hơi ẩm hai tay
cả hai, khoảnh khắc thơ ngây vô cùng

148. Trịnh Viết Đức

độc chai uống giọt cuối cùng
nhắc thời trần thủ hoàng cung, bạn cười
tôi nhìn bạn cũng lây vui
nâng ly, lùi lại hơn mười năm xưa

149. Tôn Nữ Liên Chi

tháng giêng cây cỏ nở hoa

đất trời thêm được chúng ta ra đời
hợp nhau đót nển cùng cười
người vì người sống rất người hân hoan

150. Tống Nhạn

xe ngã, chạm sợi gân nào
gặp nhau bạn mãi thở vào than ra
bảng đen, phấn trắng, quá xa
ngửa tay hứng giọt mưa sa vô tình

151. Tống Văn Diệu

anh không khác trước bao nhiêu
tuy hơi có thịt, là điều đương nhiên
ngắm ảnh như gặp bạn hiền
gặp luôn cả đám thanh niên xuống đường

152. Tường Linh

đến chào anh để đi xa
không xem giờ gặp lũ ma giáo điều
mắt nghe mắt nói buồn thiu
ôm vai bịn rịn bóng xiêu cuối thềm

153. Tưởng Năng Tiến

lục chồng thư ngủ đã lâu
lần trong bụi nám tìm thăm một người
sờ tay lên chữ bụi ngùi
tưởng như nắm được dáng người lãng du

154. Triều Hoa Đại

lạc nhau đã mấy mươi năm
đọc thư thấy lại Ngã Năm Cầu Vòng
thấy đâu đây *Dấu Huệ Hồng*
mang hương Đà Nẵng phiêu bồng với ta

155. Trương Bảo Sơn

xung hô tôi bác lời thôi
trong làng văn nghệ anh tôi đẹp rồi
đàn anh dạy, tôi vâng lời
thơ văn quả thật đời đời trẻ trung

156. Trương Văn Nghĩa

nhận thư anh thật bất ngờ
bơi trong ký ức lơ mờ nhớ ra

Cảm Ôn Đất Đá Trỏ... hoa
cho dù lỗ vốn đừng la nhau buồn

157. Trương Xếp

mặt đôi mặt thỉnh thoảng vười
anh cộng tôi cộng, nhờ vui quên già
khi sai số đã tìm ra
thở phào đúng dậy thịt da mỗi nhừ

158. Vĩnh Liêm

làm thơ bạn đề tặng tôi
mừng thăm đời vẫn còn người mến thương
thơ tôi, đâu có chi buồn
chẳng qua giọt bụi bên đường hóa thân

159. Vĩnh Điện

mười năm tây nảo trong tù
hóa ra chỉ có con cu thiết thời
hiền huynh hát lại nghe coi
hoam hô nốt nhạc chưa phai máu hồng

160. Vĩnh Kha

góp nước bọt đi đấu thầu
san bằng mặt phẳng, vá cầu, đào ao...
phát phơ nhật nguyệt anh hào
chỗ nào có rượu tấp vào nghỉ chân

161. Vivi

bạn cho tôi trẻ vài năm
cho tôi nhan sắc mười phần đẹp ra
không ngờ trong ngón tài hoa
thất tình thơ cũng nở ra đàn hoàng

162. Viên Linh

nghe danh anh đã lâu rồi
bây giờ mới có dịp ngồi cùng ly
khen thầm anh thật phương phi
nhờ yêu, nhờ có tí ti thất tình ?

163. Võ Đình

muốn cầm xem bàn tay anh
hỏi thăm máu chảy vào tranh ngón nào
tôi từ anh, đẹp như thơ
bơi trong nét vẽ ngọt ngào tâm thi

164. Võ Phiến

đàn anh đến Montréal
ra mắt không kịp loanh quanh lộn về
pha trà sen nóng chỉnh tề
coi như đang đón anh về chái thơ

165. Võ Kỳ Điền

quá giang đến trạm xe ngầm
hai giờ sáng lạnh tuyết đậm cót người
đầy cửa chung hừng đóng rồi
Kẻ Đưa Đường đã chạy rồi, thở ra

166. Vũ Hữu Định

gặp nhau giữa đám bụi đời
trái lòng ra rước nhau ngồi cùng thơ
mây theo Lý Bạch không ngờ
buồn lòng ta thở hắt vào ánh trăng

167. Vũ Kiện

thăm Quebec quá vội vàng
không ghé thi sĩ vấn an, tiếc hoài
bỏ qua mất dịp lai rai
để nghe cho thắm những bài tình quê

168. Vũ Ngọc Hiến

ngón tay bạn méo hay tròn
gõ hoải như vậy có mòn hay không
ta ngồi ngó nghĩ bông lông
thấy trên phím chữ ửng hồng máu ai

169. Vương Thanh

gói lòng trong cụm thơ này
đốt cùng vàng bạc cho mây hưởng chung
nếu mây còn biết nhớ nhung
hít hơi khói thở thơm lừng với tao.

ĐẠI GIA ĐÌNH TÔI

phụ bản Khánh Trường

Ông Nội

kê quan tài sẵn bên giường
ngày ngày rờ rẫm như tuồng trời trăn
án thư bụi phủ nhện giăng
cháu vào thăm, nắng theo đèn vẫn run

Bà Nội

nghe rằng ba mới chào đời
hết ngày thọ phạt bà rời thế gian
bỏ quên dưới cũi địa đàng
hạt mầm xưa nở búp toàn nhụy thơ

Ông Ngoại

nhẹ tay vén tấm vải điều
gặp đôi mắt đứng buồn thiu nhìn mình
qua hương khói tưởng ra hình
nhưng nhìn chưa thấy sợi tình thiêng liêng

Bà Ngoại

ngoại không khác má bao nhiêu
vóc sừng mảnh khảnh sớm chiều vào ra
vịn dây trầu tới luống hoa
đất nâng niu ngón ngọc ngà làm vui

Thân Phụ

lòng ba quả chẳng bao la
chỉ rộng bằng ánh trăng ngà giữa thu
cho dù xuống tóc đi tu
khó lòng con được nhu từ như ba

Mẫu Thân

liếc theo cán chổi lông gà
trong tay má nhịp, gồng da đỡ đòn
mười roi, mười ngọn bông gòn
đánh rồi tôi xúc dầu, hôn, dỗ dành

Mẹ Lớn

mang dòng máu Ông Ích Khiêm
nghe tàu cau rụng lim dim nhìn trời
nhúu mà nõng sao đôi ngõi
mẹ cười, giục đọc tiếp đời Kiẽng Tiên

Dì 1

giận ba hay hận chi đời
gói gương lược xách nón rời Hòa Đa
ba lên Phong Lệ, cậy bà
mang về được tâm ảnh nhòa thấp hương

Dì 2

má về trời, dì thế chân
cha con khoảng cách dần dần xa nhau
ba, dì có lỗi gì đâu
chẳng qua nhớ má lâu lâu bực mình

Chú Lê Lạc

bao nhiêu hoa lá trong vườn
không thơm bằng chút hương bùn dính chân
một đời vỡ đất bón phân
nằm nghe cu gáy mình trần dưới mây

Chú Lê Thao

ông bà mười mấy mặt con
đất đòi lần lượt sót còn chú thôi
sáng chống gậy ra viếng trời
quay vào hít khói hương (nhang) ngồi mộng du

Chú Lê Tham

bỏ nông ra nắm lấy nề
cầm bay cầm thước đề huề ông cai
ngả lưng trong cỗ quan tài
còn nghe hương rượu thấm ngoài áo quan

Chú Lê Sô

không mê ruộng lúa, ao bèo
chú ra Cẩm Lệ dựng lều doanh thương
tối ngày bàn chuyện cải lương
thong dong với đám nương nương quanh mình

Chú Lê Diên

vài đêm sói nhả cả đầu
chẳng qua mang tội quá giàu đầy thôi
chọn đường đi tắt về trời
lập trường chú vững một đời cá nhân

Chú Lê Thước

gánh lý tưởng đến chiến khu
giật mình chợt thấy quân thù sau lưng
lãnh đạn vì chợt lòng khùng
có không hảo ngữ: “anh hùng vô danh”

Các Chú cô chưa hề gặp

đôi khi đứng trước bàn thờ
nhìn từng khung ảnh vẫn vợ nghĩ thăm:
cô, chú hẳn nhìn thấu tâm

cái thẳng bất đắc dĩ cầm nén nhang

Nhạc Phụ

thiếu hương dầu nhớt ét săng
trái tim trí óc tay chân lừ đừ
không thương tiếc của phù hư
chỉ đau vì cảm thấy dư xác mình

Nhạc Mẫu

chăm lo từng chiếc xe đò
từng viên gạch lót từng vò rượu thơm
đột tử vì tình thương con
khóc người nội tướng xóm thôn đưa đường

Anh Lê Huân

nếu không non yếu nửa đời
tay tài hoa đã vẽ vời thêm tranh
lặng yên nhìn nét tay anh
nghe gân màu sắc long lanh máu cười

Chị Lê Thị Hường

em dừng xe lại bên đường
ngắm từng hạt cát, bình thường xiết bao
ở đâu còn dấu máu đào

cho tôi được nắm tay vào chị tôi
Chị Lê Thị Cruu

lần đầu em gặp biển xanh
vừa mê vừa hận loanh quanh trên bờ
thương chồng nằm đắp lá cờ
chị về theo mẹ, đâu ngờ huyệt hơi

Anh Lê Ngọc Hiến

mười lăm tuổi bỏ gia đình
lập thân lập nghiệp hiển vinh một đời
hào hoa mã thượng chịu chơi
nước nhà thống nhất, thủ thời, vợ nuôi

Chị Lê Thị Kim Anh

dứt nghiệp diễn kịch nửa chừng
chỉ vì có trái tim rung động nhiều
không lái được nổi buồn thiu
cũng lời khâm khá những điều đắng cay

Chị Lê Thị Hạc

chung cùng trong một bào thai
chị thương để cả đường dài cho đi
năm mươi năm chưa có gì
để vui lòng chị từ bi nhường phần

Em Lê Hân

năm tư, mở sách vỡ lòng
sáu sáu, xách gói học khôn xứ người
khác ta, không biết hưởng lười
giống ta, cái tật cười cười vu vơ

Em Lê Hoàng

bỏ học sang Cam Bu Chia
thi hành nghĩa vụ làm bia lốt đường
rừng nuôi đất dưỡng trời thương
cho về lành lặn đứng đường mưu sinh

Em Lê Quốc Hưng

nghe em vẫn đạp xe thô
sắm được đôi dép bác Hồ mới toanh
nếu dư, tranh thủ để dành
hớt tóc, chụp ảnh gửi anh xem nào

Em Lê Phước Hưng

tốt nghiệp đại học đã lâu
ngày ngày lấy việc sờ râu đợi thời
tẩy xong lý lịch ba đời
không chừng em bỏ qua thời thanh niên

Bạn Đồi Trần Thị Lý

em yêu không phải là hoa
vì hoa đâu có nở ra vì người
em yêu đâu chỉ là người
vì tim em có nụ cười phật tiên

Con Lê Ngọc Hòa Bình

chào đời chậm mấy mươi ngày
con đâu nghe được tiếng giày của ba
vịn vai con dạo vườn hoa
nuốt thẳm lệ sợ con xa xót lòng

Con Lê Ngọc Quốc Bảo

con lao động suốt cả ngày
ba nghe từng lóng chân tay mỗi nhừ
giật mình cơm áo lu bu
bất tài không uốn cày như ý mình

Con Lê Ngọc Thạch Bích

mừng con không bắt chước ba
làm thơ vớ vẩn cho qua tháng ngày
mừng con tỉ mỉ khéo tay
bằng lòng với trái tim đầy yêu thương

Con Lê Ngọc Hoàng Bách

ba tuổi rông con tuổi rông
nuôi con bằng cả tấm lòng má ba
tại sao ba nghĩ không ra
con ngang dọc giống y ba thử nào

L U Â N H O Á N